

Mireia sagutxoa eta urrezko herensugea

Lurralde magiko bateko herrixkan Mireia sagutxoa bizi zen, eskailera garbitzen zuen sagutxo ezagunaren lehengusina. Etxea txukun eta garbi edukitzeko trebetasunagatik ezagutzen zuten. Baina haren bizimodu lasaia eta beti berdina guztiz aldatzear zegoen.

Egun batean, garbitzen ari zela, pergamino zahar bat aurkitu zuen zoruko ohol baten azpian. Mapa bat eta kondaira bat zituen: baso sorginduaren barrenean Urrezko Herensugeak zaintzen zuen altxor bat omen zegoen. Jakin-minak eta abentura-gogoak bultzatuta, Mireiak egia ote zen jakitea erabaki zuen.

Herritik abiatu zen, altxorra aurkitzeko asmoz. Bazekien bidean arriskuak eta erronkak egongo zirela. Bere iraganeko misterioei buruzko erantzunak ere aurkitu nahi zituen. Bidean izaki harrigarriak ezagutu zituen: batzuk lagunkoiak, besteak ez hainbeste. Topaketa bakoitzak zerbait erakusten zion.

Leku zoragarriak esploratu zituen. Dorre Zaharrean asmakizunak argitu zituen, ahaztutako sekretuak ezagutzeko. Itzalen Kobazuloan, bere beldurrik sakonenei aurre egin zien. Urrats bakoitzean, bere burua eta inguruko mundua hobeto ulertzen zituen.

Ez zen bakarrik ibili. Hontz Jakintsua, Untxi Ausarta eta Katagorri Burutsua elkartu zitzaizkion. Bakoitzaren trebetasuna beharrezkoa zen oztopoak gainditzeko. Talde sendoa osatu zuten: azti ilun baten iruzurra saihestu, eta Gaztelu Abandonatuan ezkutatutako egiak ezagutu zituzten.

Helmugara hurbiltzean, Urrezko Herensugea agertu zitzaien. Ez zen indar hutsezko lehia izan: buruargitasuna eta adorea ere behar zituzten. Mireiak arintasunez saihesten zituen haren erasoak, lagunek arreta beste aldera eramaten zioten bitartean.

Orduan konturatu ziren herensugea ez zela gaiztoa. Antzinako sorginkeria batek altxorra zaintzera behartzen zuen. Mireiak, hitz zintzoekin, sorginkeria hautsita zegoela eta ez zuela gehiago zaindari izan behar azaldu zion.

Borroka elkarrizketa bihurtu zen. Herensugeak bere jakinduria partekatu eta altxorraren sekretua kontatu zien: ez zen urrez edo bitxiz osatua. Ezagutza, adiskidetasuna eta barrutik haztea ziren benetako altxorra.

Herrira itzultzean, heroi baten moduan egin zioten harrera Mireiari. Belaunaldiz belaunaldi kontatu zuten bidaia hura. Beste batzuei beren abenturak bilatzeko eta beren bizitzako altxor ezkutuak aurkitzeko gogoa pizten zien.